

सत्य मेव जयते श्री जगद्गंगा लज्जनभाणा

जनावी तथा छपावी प्रसिद्ध १९३१

अंक सेवक.

सर्व रूपमयी देवी
सर्व देवि मय जगत
अनादि विश्व रूपात्म्या
नमामि परमेश्वर्यम्

सर्व तन्त्रमा तन्त्र हे एक अष्टिका माय

मायवकी आराधय तो भव विधु तराय

अनादि लज्जनभा अनुज लज्जनभा
जाने जाय करि लज्जनभा कथो याय

आपुति निल.

सने १८७१ २५ भा आका भुजल १८२८ काशु ७
सने १८७६ सने १८२३

श्री 'जनाविद्य' प्रि प्रेस. जशानपुरी आगण, सुरत.
कि मत ये आना.

२०८७२

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌંપીરાઝિન્ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૦૫૭૧ વર્ગાક

પુસ્તકનુ નામ જીવનના મહત્વના સમયો

વિષય પૃથ્વી '૪૧૭

અર્પણ પત્રિકા

શાસ્ત્રમાન રાજેશી વડીળ બાઈ

હરિનંદલાઈ લીમાનંદલાઈ શુકલ.

સુ. સૂર્યપૂર.

‘હરિ’ કહેતા ‘‘વિષ્ણુ’’ એ સ્મરના મૂળાર્થ પ્રમાણે ઊત્તમોત્તમ
પરમ તેજોમય સકિતરૂપ અગ્નિકાયા ‘નંદ’ કહેતા આનંદ
પામનાર હરિનંદ પોતે છે તેમજ વ્યવહાર દ્રષ્ટિએ
જ્ઞેતા આચાર, વિચાર, વિવેક, લૌકીક ને પારમાર્થિકાદી
ઉત્તમ ગુણે કરી, અમ ઉપર જે વડીળ ભાવ
પ્રદિશ કરી, નામ પ્રમાણે અતિ આદ્યુતાઅર્થમય
નિત્યપદ્ધત કરી, પ્રેમ દ્રષ્ટિએ હર્ષન આપે
છે, તે આપ ઉપદેશ તૈયાર થયેલ આ
લઘુ ગ્રંથ પ્રેમાર્કવણે અર્પણ.

દાહરે:

અબા ભક્તિ સંગ્રહે રચી, લુલચુક માફી આપ;
અબા સુત હરિનંદને, કરી અર્પણ એ આપ

સવત ૧૮૫૨

સને ૧૮૫૬

હીંચ ચર્ચાર

સેવક

કર્તા

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૨૭
ગુજરાતી કોપીરાઇટ સંગ્રહ

છપાવી ત્રસિક કરનાર—

મહાત્મા મોહન દાસ કૃષ્ણ

૬૦ નાડીકળીયા—સુરત.

છાપનાર— રઘુભાઈ લટલુભાઈ દેશાઈ

શ્રી 'અનાવિલ' પ્રિ પ્રેસ, બરાનપુરી બાગ—પુરત.

શ્રીગણેશાંબિકાભ્યાં નમઃ

દોહરો

બાળક ખુબી અદ્યથી, રૈયુ ઈઈ કૃતિમાર,
 લાગુ ચરણે અબિકા, શુભ મતિ ઘેા આવાર ૧
 સ્વાપા શુદ્ધ કર માહેરી, કુમતિ મુજ નિવાર,
 ઇશ્વરી રાખુ તાહેરો, એક સદા આધાર ૨
 પશુ પક્ષીની તોલ હુ, પ્રાણી છુ તિગ્ધાર
 ગતી ખોલ કષ્ટ માફરી, ૧૧ કનકે ૧૨ ૩
 શોભા મુજ-તુજ હાથ છે, કહુ કરો નમસ્કાર,
 તનમન લીન થઈ રહ્યું, તુજ તેરા મોઝાર ૪
 મનવાહિત કળ દે સખા, શક્તિ જુગદાધાર,
 દાસ સર્વનો એમ કહે, ગણ માત્રા દે.પ નિવાર ૫

સ્તુતી.

અમામા વારે ચડો, તુજ વિના ઠાણુ કરે સાહે,
 વીધન આવ્યા દૂર કરો, હુ લાગુ તમારે પાએ.
 શુભ—લાગુ હુ પાએ, કરો મુજ સાહે,
 માત માહારી છે તાકારી ગતી ન્યારી
 ૧ કની વારેચડો માતા (૨) વાર
 તમે છો જનુની જુગદાતા (૨) વાર.
 બકત મહુ તેરા શુભગાતા (૨) વાર
 સેવક હમે સુમુદિ પાતા (૨) વાર તે । નામ.

ક્રમ ૨.

પ્રથમ ગણેશને નમન કરે, અષ્ટ સિદ્ધિ કે દાતા,
તેરા મુખ્ય એક ચિત્તસે ગાતા, કુર્બાની સુત મળનન રાગે
સિંહાસનપર સાર મસ્તકપર મુગટ કરે ચમકાર

મુધ—કાને કુડળ છે સાર, હીરા માણેક ચમકાર
હાથે કલ્પા સાકળા સાર, બાળુબધ ઝલકે અપર પાર,
સિદ્ધિ મુદ્ધિ બે નાર, તમારી ચમ્પર ધોલાતા તેરા. ૧
ભાળે ચંદન વિશાળ, કુકુમ અક્ષત જેષ્ઠીવાર,
પિતાબર પેહેરી ચયા તૈયાર

મુધ—શૌભે સિદ્ધર અગ, જેનો લાલ છે રમ,
ઉડે અખીર પુશ્પમેદાર, મળામા શૌભે પુષ્પનો હાર
આળુ બાળુ છડીદાર, ઉભા કહે જય જય અનંદાતા તેરા ૨
દક્ષિણ સૂડપર દત્ત બિરાજે, નેનોમે કાજળ સાર,
અગર ધૂપ સદા ચામ નિરધાર.

મુધ—શુભ શાંતીમા પેહેલા બક્ત કાજ આવો વેહેલા
તમને સમરૂ વારવાર આપ છો કષ્ટ તથા હરનાર
બક્તજન સહુ ઉમંગથી તેરા દરશનકુ આતા તેરા ૩
અદ્ભૂત રચના ગણેશ તાહારી, લીલાનો નહિ પાર,
સેવક તાહારો કહે છે વારવાર

મુધ—કહુ તને કર જોડી, કુકુ મુદ્ધિ મારી થોડી
તુ સૃષ્ટીનો દાતાર, કુકુદિ ટાળી જ્ઞાન વધાર,
આવ્યો શરણે સાહે થાવ્યો તમે ગણેશ જુગદાતા, તેરા ૪

આ મા તાહાર સમરણ સાચું, સમરણથી જીવ આપે છે.
 અથાર પાપ જે કાધા હોએ તે, સમરણથી તુ કાપે છે. ટેક.
 કોઈ ભક્ત અગાની આવે, તેને જ્ઞાન પ્રસારે છે.
 તારી કળાનો પાર નથી મા, ભક્તનિ વારે પાએ છે
 ભક્તો સર્વે હળી મળી તારા દરજન કરવા આવે છે.
 કોઈ નાળીએર, કીતો દોવો, હાર ઉમળી લાવે છે.
 વાઝિયા જે ફરજનથી રાજ, તેને તુ ફરજન આપે છે. અનોર. ૧.
 કેહેર તાહાર સુદર શોએ, શિખરે ત્રિયુગ રાજે છે.
 આરતિ સમે પટા પડિઆલમા, ધનનન, ધનનન વાજે છે.
 શિવજી આવી ડાક વઝાડે, વારદ વેણા ગાજે છે
 તેત્રીસ કોટ દેવ મળી સફ, રંમ મડપમા જાજે છે.
 ભક્તને જેવી દરજન ધગ્ગા તેવા તું દરજન આપે છે. અનોર. ૨.
 વાડી તણી છે અદ્ભૂત રચના, શુદ્ધાત્ર ચપા બહેકે છે.
 અધ શૈવટી બટ મોમરો, અસૌ પાલવ લોકે છે.
 સુંદર સિદ્ધાસન આપ મિરાજે, શિરખર જાજે છે.
 કાળીગાંડી ધરી કંઠે રતન બડી, અણુમધ મિરાજે છે.
 કસબી કોરની સાડી પેહેલી મા, ભક્તને દરજન આપે છે. અનોર. ૩.
 ભક્ત તણી તુ આશ પુરેમા ભક્તના શિરખર ગાજે છે.
 અણુ ભાવથી અંબામાને, ધન દિવસ માહારો ગાજે છે.
 તારા વિના કોણ પાર જિનારે, તુહી સારમા સારે છે.
 આલક જાણી લેએ ઉમારી, તમ તણે આધારે છે.
 સેવક કહે છે સમરણ કરે તેને, આખરે મુક્તિ આપે છે. અનોર. ૪.

છંદ ૩.

સુરત શેહેર શુભઝારે, સુરત શેહેર શુભઝાર,
 ધિયાદળિયામા માત માહરી
 નામ જિનોઠા માત અમિકા અઠળ કળા ન્યારી ટેક

પ્રથમ હકીગત કહું દેહેરાની, માછ ધરજો ઉર,
 ટાળ કપુદ્ધિ આપ સપુદ્ધિ, માહાર વધારો સુર
 શિખર દેહેનાના બે મિરાજો, ધુમટ સુદર સાર
 ધન મિરાજો શિખર ઉપર ફરફડે વારવાર
 નીચે મિરાજો ફરતી અગાશી, સુદર માછ તાહારી, નામ જિનોઠા. ૧

કમાન દેહેરામા આઠ મિરાજો, અઠેક ધુમટની ચાર,
 અઠેક કમાને નકશીવાળા, શે બે કમરા બાર.
 અઠેક કમાને ત્રણ ત્રણ હાડી ચાર પુણાની ચાર,
 ચાર કમાન મળીને હાડી, ચઢ જુમલે બાર
 વચમા અઠેક જુમર મિરાજો, મધ્ય લીધુ ભારી, નામ જિનોઠા ૨-

તપ્ત ઉપર બેડી અમિકા, સછ સોળે શણુગાર.
 સિરપર રત્ન મણી છે છતર, મુમટ છે બલકાદાર
 નાકે વાળી સુદર મિરાજો, નેનોમા કાળળ સાર,
 બાહે બાજુમ ધ વેક વીટી, પાચ ધુધર કરે ધમકાર
 સોળે શણુગાર ઝળપી રહ્યા છે, રચના ખુબ સારી, નામ જિનોઠા. ૩-

અબામા તાહારી વાડી ભારી કહું તેનો વિસ્તાર,
 જુદા જામ ખીલી રહી કરે, પુણ્યો અપરપાર,
 શુભામ ગજવેલી ગલગોઠા, શોભે વાડીમા સાર;

અપા અમેલી ખીલી રહી છે અવર કુલ અપાર,
 માળીએ ધણી કરી કરામત, વાડી બરી સારી, નામ જિનોકા ૪.
 અપર પાર છે માયા તમારી, કેહેતા ન આવે પાર,
 ભક્તજન દારે આવી કરે, જય જયનો પોકાર,
 હાથ જોડીને કહુ છુ માણ, એક તારો આધાર,
 સદા માયુ સમરણ તમાર, કહુ છુ વારંવાર,
 હાથ જોડીને કેહેછે શેવક, આશ પુરો માહારી. નામ જિનોકા ૫.

છંદ ૪.

ઓમા આરામુર વાસી, આરામુર વાસ સારો,
 ભક્તને ભવસાગર તારો. આરામુર વાસી ટેક.
 ઓમા ભક્ત અગ્ની, અગ્ની બાળ તાહરો,
 રક જાણી કરો નહોં ન્યારો દયાળુ અમે (૨)
 અમે કરે સમરણ પ્રથમ કુ કહું તને વંદન,
 વિદન નિવારો, નિવારો કષ્ટ ક્યારો. ભક્તને ભવ ૧.
 ઓમા દેવ બહુ બળિયા, બળિયા હતા અંડ મુઠ જેઠ,
 તેને પણ રણુમા રાખ્યા તેઠ, કરી મુખ બારી (૨)
 બારી ઠીધું તમે જાહે, દેવ પોકારવા લાગ્યા ત્યાહે,
 થયા મહુ ઝડુની, ઝડુની થઇ કહે મારો ભક્તને ભવ ૨.
 ઓમા નિશુભ ધસી આવ્યો, આવી બાણ વરસાદ વરસાબો,
 તોએ ડાવ એનો નહિ ફાળ્યો, આપર થયો પ્રાણે. (૨)
 પ્રાણે થયો એવી જાણી ધ્રુમ, દુરત તૈયાર થયો છે શુભ;
 રણુ આવી ઉભો, ઉભો કહે લાવુ આરો ભક્તને ભવ. ૩.

જોમાં શુભને દેખી, દેખી દેવ કરે ત્રાહે ત્રાહે;
 જોઈને કોધે બરાણુમાએ, ત્રિશુળ બાણુ લીધા. (૨)
 લાઇ રણુમા ધસીયા જાહે, દેવની કરવા ચાલ્યા સાહે,
 શુભ કિધા ઠારે, ઠાર કરી લાવી આરો બકતને ભવ. ૪
 જોખા દેવ સુખિ ઠીધા, ઠીધા કેહે આપનો લાલ,
 બકતો માય રાગને ખ્યાલ, તારે આધારે (૨)
 આધારે બન્યા આ કદ સાલ જોગણીસે એકાવન,
 શેવક તાકારો કેહે છે, કેહે છે માન વધારો બકતને ભવ ૫
 ૭૭ ૫.

અબા અબા મુખ જપજો પ્રાણી, આ કાયા તાકારી નથી ખરી,
 બિલ્લા હકાર કરે શુ પ્રાણી, એક દીન જાતુ છે મરી. ૧૦૬.
 જુડી છે કાયા જુડી છે અયા, જુડા આ સગ સંસારે.
 અવર નહિ કોઈ તાકારે એલી, અબા વિના નહિ આધારે.
 માત, તાત, તુ જાણે તાકારા, તેતો છે ન્યારે ન્યારે
 ખરણી નારી, નવ રહે સગી, કહી તને નહિ એ તારે.
 એક નામ બજ અબા માનુ એલી નામથી જવું તરી મિથ્યા ૧
 પૈસાના છે સધળા રનેલી, પૈસા વિશુ નહિ આવે પાસ
 જે પૈસાનો મર્વ કરે છે, અતે અતિશય થાએ નિરાશ;
 માટે છવતું હકાર છોડી, એક રાખ અબાની આશ.
 કોધ કુશલી સધળી તજ તું, ખોટો મોહમદ માયા પાસ,
 બાધી મુઠી લાખનિ કહીએ, તેવી મુઠીએ જળે તરી. મિથ્યા ૨.
 આ દુનીઆમાં સરવે ખોટું, સત્ય વસ્તુ અબાનું નામ,
 એક ચિતથી બળે બકત સફ, એધિ થાએ સિધ સફું કામ;

અમા વિના ખીજે નથી આરો, એના વિના નથી સુતો-ઠામ
ગર્વ છોડી બળ, અમા માને, એ આપર મુકિતતુ ધામ
શેવક કહે છે કરજોડી સહુ મજને અમે માત ખરી મિથ્યા ૩

છ ૬ ૬

શુભ આગ્યો ચૈતર માસ, નવ દીવસ નવરાત્રી ખાશ,
ભાવિકે જનને હુદલાસ, આનદહારી
બકત દરશન કરવા આવે, પ્રથમ માને શીશ નમાવે,
ભાવ થકી ગુણ ગાવે, આશા તાહારી, ૮૬
કોષ ધીનો દીવો લાવે, કોષ નાળીએર ચકાવે,
કોષ કલગીએ પણુ લાવે ધણા ભાવ કરી
સહુની અરજી તુ સ્વિકારે, તાહારી શોભાનો નહિ પારે
કહું સણુગારનો વિરતારે માતા માહારી
તુતો આરાસુરની રાણી, આખા જગનમાં ગવણી,
કરો સકટની જગત આધારી બકતો દરશન ૧
શોભે સીરપર મુમટ સાર, બાજુ બધ કરે અમકાર,
કાને કુહળનો છે બાહાર. જગકે ભારી
ડીલડી શોભે અપર'પાર, હીરો ધણો કરે અમકાર,
હાથ કકણ ચુકો સાર પોતી ન્યારી
નાશીકે છે સુદર વાળી, લટ છુટી નાગણુ કાળી,
તુ તો અમે દીન દયાળી. દીસે સારી બકત દરશન. ૨
કોટે શોભે કચન હાર, કાળીઆઠી પાટીયા સાર,
હિરા રતન કરે અમકાર ઓજપટી સારી

કમર પટો શોભે સાગ, સાડી શોભે પુટેદાર,
 પાથે ધુતરૂ કરે ધમકાર, ખીણવા બારી
 બાલે બાલ પોરબ્યા મોતી, બેઠી બકત તણી ગહ જોતી,
 આબ્યા ધીન પલખા ખેતી, તાહારી મલહારી બકત દરશન. ૩
 મળી જોગણી ચોસેઠ સાર, આવી અમા માને દાર,
 ગરબો ગાવા નિરધાર, સજ્યમાર સજ્ય
 ગાએ ગરબો ચાચર માહે, સહુને મનમા હર્ષ નમાએ,
 ગરબો ગાઇ સ્થાનકે જાએ સરવે દેવી
 સેવક કહે છે વાર વાર, તાહારી લીલાને નહિં પાર,
 મુજને તારો ભવજળ પાર, આશા તાહારી બકત દરશન ૪

છ ૬ ૭.

ગવરિ પુત્રને શીશ નામુ, જગ વદન લો જાણી,
 બ્રહ્માથી સરસ્વતિ છો વાણી
 શિવજી જતાતા તપ કરવા, ત્યારે પારવતિ વદે વચન,
 બોળા કંઈ આપો મુજને તન
 શકર હસિ મુખ બોલીઆ તમે હમિયા વિચારો મન,
 કરો-તમે શકિતથી ઉત્પન્ન
 જમણે અમથી તૈઆર થયા, નામે ગણપતીનો જાણી, બ્રહ્માથી ૧
 કુંકુમ સિંદુરને અપીર અરમજ, પુષ્પ અને અદન,
 મુમટ માહે શોભી રહ્યા રતન
 જમણિ સુંદર દત મિરાળે, તારા અણિઆળા લોચન,
 હુડાળો સહુનો દુખ બજન
 ૬૬ કમડળ ફરશી અહીં, લીલા મોદિક વખાણી, બ્રહ્માથી. ૨

ગિરગ્ગનદન ગણેશ તુજને, સોખ્યા તન મન ધન,
 સદા હ મપર રહેજો પરસન
 અહા તનયા તું માતા માહારી, કઈં તુજને વદન,
 કૃપા કરે! મુજપર જાણી દિન
 વિશ્વ વિખ્યાતી વટધટ વ્યાપિક, સમરે સહુ પ્રાણી, મહાથી. ૩
 કોટિ કોટિ અહાડની માહે, કોષ કરે છે દેહદમન,
 પામવા અનાના દરશન
 રટણુ કરે છે દેવ સકળ, બકતોને છો પરસન,
 સેવક તારો કહે આજે ધનધન.
 અમામાને કહું કર જોડી આપો શુભ વાણી, અહાથી ૪

છંદ ૮

સ્તુતી.

સવત ઝોગણીસે પિસ્તાળીસમા, લાગી મોટી આમ,
 નવ કલાક સુધી રહી એણે લીધું સુરતતુ નાક
 અરજ સાબળો માત મારી (૨) વાર
 આમનેા છંદ કહું વિસ્તારી (૨) વાર
 છંદ હું તારો આધારી (૨) વાર
 અંબિકા લાજ રાખ મારી (૨) વાર
 સેવકતુજ જાએ વારી વારી મારી મા

રાહ. બરાનપુરી ગરબાનેા

સવત ઝોગણીસે પિસ્તાળીસ, યેત્ર શુદ્ધ છંદને દીસ,
 આગે કરી ધણેરી રીસ, દુખ દીધુ ભારી

સુરત મધ્યે લાગી આગ, તાહા તો મળે સિસમને સાગ,
 એણે લીધો માથે નંગ, કરી કિલકારી ટેક.
 પ્રથમ દિનશાહની દુકાન, તાહાથી સળગીએ નિરવાણુ,
 તેમા ઘણું ઠાધુ તોશન, પછી બાહાર આવે.
 લીધી કાટપિટિયાની હાર, પછી ગઇ પિઠા મોઝાર
 પીધી મદિરા નિરધાર, થઇ ગઇમાતી
 મદિરા પીને તાહાથી ચાલી નથી મુકતી કાઢને ખાલી,
 હારો હાર લેતી ચાલી, આગ વધી ભારી સુરત મધ્યે ૧
 ત્યાહાથી આગે માગ્યો કેકડો, લિધો રવાળાનો ટકરો,
 ત્યાહા તો લોક મળ્યા છે સેકડો, જોરા આગ માતા
 ત્યાહાથી ગાળો જે કંજલ્યો, જઇ પુરેલાવાડમા પડેરો,
 છાપરા સાથે તે આથડીયો, થઇ શટ કાટા
 લોકો દિમત ગયા હારી, નથી ઉગરવાની મારી,
 માલ કરવા માડ્યો ખાલી, થયા લાચારી સુગત ૨
 છાલિલાના ખાધા બળ્યા, ચોકસીઓના સણગાર સજાયા,
 હરીપરા મધ્યે ઠસીઆ, લાથી અટકી રહ્યા
 પડે ક દોઢને ધણો માર, ત્યાહા તો ચીજ ભરી છે સાર,
 લાડુ જલેપીનો મહાર ગેમર ખાજ ગયા
 દહિ થરા કરસિપુરી કળી, સુનરેણી ધીમા તળી,
 માએ આરોગ્યા છે ઠરી, મગજ ધારી સુરત ૩
 આડુ મરચા ને લશણ, લીંચુ કરી દિધા ભસમ,
 માએ એવા લિધા કસમ, મગર નાખવો ખોળી
 કોહોળુ તુરીયાને ગીલોડા, કારેલા વેગણુને બીડા
 મોગરી ફણસીને ટીડસ ચોળી,

રાજાને પડી છે ટેવ, માને ખવાડાવી છે સેવ,
મમરા ગાડીઆ તમે લેવ, થાપડા સુનાળી સુગ ૪

લીધા કસારાને ઘેરી, પછી માએ પાટડી પેહેરી,
માડી રાખી દાગિયાસેરી, અહીંથી અટકી ગ્હી
આવ્યો કાપડીઆનો કાળ, આગે મારી છે ત્યાહા ફાળ
તેઓ દે છે ધણેરી ગાળ, તે ખમી નહી

લોકોમાને ધણા હવન, માએ પેહેરા છે મવન,
તેઓ કેહેવાએ છે યવન તેની મસીદ માળી સુરત ૫

પા સી શેરી નાખી પટકી, તમાહાથી ધામી શેરી ડટકી
ધરપીતાલ આગળથી અટકી, બાબુ દાદા દેહેર
હવે નથી લાગતો થાક, બાણા વૈદનો ખાધો પાક,
લેવા બેઠી સુરતનુ નાક, ધોભી નાકુ ધેન્યુ
મસીદ કરી પાએમાલ, આવ્યો સરવેજનનો કાળ,
પાણી પડે જમરાળ, એવુ જોર ભારી સુરત ૬

ખજારે ખેલ મચ્યો છે કેવો, માએ ખાધો લીલો મેવો,
સરથો નથી જોવો તેવો કપુર આરતી કરી
માળી બાજવાળીની પોળ, જેળવાળાનો ખાધો ગોળ,
પાણી આવે છોળમઢોળ, તો પણુ ડગતી નથી
અહીંથી માતા આગળ ચાલ્યા, જમને ડમગગવાડે માહાલ્યા,
ડમગર લોકોના ધર માળ્યા કરી પાએમાલી. સુરત ૭

સામી સુખડીઆની લેન, તેમા માને પડ્યુ એહેન,
મઝા આવી ગઇ છે ફેન, ગરરી પેડા લીધા
માધીએને નાખ્યા રોળી બદામ પિસ્તાને ચારોળી,

એળચી સાકર લીધી બોહોળી, જઇને દુધ પીધા
 શુભાના ખાધા છે પાન, ચારે માતા થયા જ્ઞાત,
 રાતના બારને સમે જાણ્યું, ગયા પધારી સુરત ૮
 કૃષ્ણ શાન્તીનો પવન, જ્યારે માન્યા હોમ હવન,
 દોષે બોલે ધન ધન આરાધુરી
 આરાધુરી અમે માત, જનુની જવાળા છે સાક્ષાત,
 જ્ઞાતી ઠીધી, આપો આપ, સલખન પુરી
 અરજ સાબળો અમેમાએ, કરજોડીને લાગુ પાએ,
 સેવક કેહે છે કરજો જાહે, દુનીઆ તારી સુરત ૯

છંદ છંદ.

મુખ્ય જવાલા માત સઠળ વિખ્યાત, તમે સુણો વાત અમા માહારી
 કર શિદ્ધ કામ, આવ્યો છું ધામ આપો વિસરામ આજ્ઞા તાહારી
 એક તાહારી આજ્ઞા, રાખો મા પાસ, જાણીને દાસ, રાખો જરણે
 જપુ હું જાપ, સલુદ્ધિ આપ, દુર્મતિ કાપ, લાગુ ચરણે
 નવ ધટે એમ વિસારો કેમ, રાખોમા રહેમ આવ્યો દારે
 હવે વિધન આજ રાખોમા લાજ, કર સિદ્ધ કાજ, નવ કરો ન્યારે

સુલ

હું કર તને સવાલ જો માતાજી,
 મેં જાલી તમારી ઢાલ જો માતાજી,
 કર કામ જાણીને બાળ જો માતાજી

હું તારો માળ, મેં જાલી ઢાલ, બેળે સમાળ માતા માહારી કર ૧

કરી ઁવની વાર દેત્યોને ઠાર મારમા નિરધાર કહું વિસ્તારે
મધુદૈટલ જાણુ તેના લીધા પ્રાણુ પ્રથમ નિર્વાણુ કહું છુ સારે
મહિપાણુ સાર જમરો અપાર મારયો નિરધાર પલમા પારે
તે કાપ્યુ શીશ ચડાવી રીશ દેવતાઓ શીશ નામે ત્યારે

બુલ.

ચમુડના લીધા પ્રાણુ, ઓ માતાજી
ને ત્રિશોકમા છે જાણુ ઓ માતાજી
દેવ સહુ કરે વખાણુ ઓ માતાજી

રોળ્યો રકતખીજ અહુ ચડી ખીજ દેત્યોતુ ખીજ કાઢાડયુ ભારી કર ર.
નિશુભનિ ધાત કીધી તે માત વિરતારી વાત કહું છુ આરે
શુભ આબ્યો ધાઇ સેન્મા લખને લાહી નવ ચાલે કાઇ રણમા ગાળે
માજી મુકે પાણુ, લે દેત્યના પ્રાણુ, સેન્મા માગીજણુ, શુભની સારે
મારી સૈન્ય સાર, કરિ તારતાર, તું લાવી પાર, જ્યારે જ્યારે

બુલ

માજીને શુભ બેહુ લડતા, ઓ માતાજી
એક એક થકી નહિ કરતા, ઓ માતાજી
પાણોની વૃષ્ટી અહુ કરતા, ઓ માતાજી

તું કોપી માત સિધુ ત્રિશુળ હાથ, કરી શુભનિધાત, માતા મારી કર ૩.
મહિપાસુરજાણુ, તેના લીધા પ્રાણુ, પલમા નિર્વાણુ, કાણુમા પારે
સિધુ સીતારમ, હણ્યો રાવણુ ભુપ, બળ કરીને ખુમ, તારમતારે.

વિભીષણને રાજ, સોપ્યુ છે કાજ, બકતનની લાજ, મપી ત્યારે
પાડવની વાર, કરી તે સાર, ડૌરવનો પાર લાવી સારે

હુલ

કીધી દેવ તણી તે વાર, ઓ માતાજી
લાવિ સર્વ દેવનો પાર, ઓ માતાજી
દેવે પુષ્પ વૃષ્ટી કરી ત્યાર, ઓ માતાજી

દેવતાની આશ, પુરી તે આસ, કહે શેવકદાસ, પુરજો માહારી કર ૪

છંદ ૧૦.

અબા મા નામે, કરો સિધ કામે, હોવે આ રામે, બકતોને આજે
આજે આન દે, ગાઉ મા છદે, નમુ હુ પડે, રાખોની લાજે ટેક
લક્ષ્ય ચોરાશી, આવ્યો હુ કાચી, ગર્ભજ વાચી, રહ્યો હુ જ્યારે,
અરજ કરીને પાપ પડીને ધ્યાન ધરીને કહ્યું મેં ત્યારે
જનમ આપો, જપીશુ જપો, તમે મા આપો, થાઓ હમારે
દયા હરોની, દુખ હરોની, માફ કરોની, છડ લાગ્યારે
નવજ માસે, પુરી છે આસે, જગતમા વાસે, થયો છે આજે આજે ૧
પાપી જે માયા, લાગી છે છાયા, અચન શુમાયા, મેં જે કલ્પાતા
થયો હુ મોટો રમત જોતો, દીવસ ખોતો, ખેત્રો ખેલાતા.
આમ જીવાની, અન્યો તોફાની, થયો હરામી, રમત રમતા
તેમાજ ફાળ્યો, હકાર આવ્યો, કામ જગાવ્યો, પાપ ન ગણતા
સ્વારથ સીધા, નાણા તો લીધા, પાપ તો ઠીધા, અલતમા જે આજે ૨
નિદા પારકી, કરી જ્યારકી, ચુગલ ચોરની થઇ સગાઇ
તેથી સેતાને, અન્યો પહેલવાને, લુચ્ચામા નામે, કરે બડાઇ

નામ તમારું, લીધું ન સારું; બેઠકોને મારું, મારે લકાણ.
 એકન કામે, આપ્યું બહુ કામે, ધરમને કામે, કર આકાષ
 અર્ધ જીવાની, તેતા ન જાણી, આધ પુરાની, જગતને ડાળે. આળે. ૩
 નામ તમારું, કારે સભારું, દેવત હારણ, જે સમે બ્યારે.
 તે તો ધડીએ, પાપ પડીને, બેઠા બડીને, ઉતારો પારે.
 માર ઉતરિય, કષ્ટ નિવારો, પાપ વિસારો, જાળા મા માહારો.
 મારે તો આજ, તમારી ખાસ, આપને વાસ, ચર્ચે તમારે
 તમારે પાએ, લગ્યું હુ માએ, સેવક પાએ, મરીય નિવાળે. આળે. ૪.

છંદ ૩૧.

સાચું નામ સમસારે, જાળાએ તે આરા સુરી.
 કલજ જળજીવમા રે, બસી બવ પારે તરી. ટેક.
 જુહી કાયા, જુહી માયા, જુહા સજ સંસારે,
 માત પિતા છે જુહા તાકરો, જુહી છે ધરની નાર.
 કંડબને કબીલોરે, સાચો તે તો નથી જરી; સાચુ. ૧.
 જુહા કાલી, જુહા પૌકા, જુહા રક્તે રાજા,
 શીરા માણેક જુહા જાણે, જુહાં રાખાં નાણા
 કચન કાયા તારીરે, તેને કેમ માને ખરી, સાચુ. ૨
 માહાર, માહાર, માહાર, કરે જી, તાહાર નહિં તલ બાર.
 માયાનો આ બામ બન્યો છે. જુહો છે લોકાચાર,
 જન માલ મુકીરે, એક દીન જાણું મરી. સાચુ. ૩
 સત્ય નામ અબાનુ જાણે, સાચી કહું છું વાણી,
 જુહાને કેમ સાચુ માને, મારે મુરખ જાણી,
 સેવકમાનો કેહ છેરે, સાચી એક જાળા ખરી, સાચુ. ૪.

છંદ ૧૨

બળે બાધ અબા નામ એક ખરે, બળે તે બવસાગરમા તરે ટેક
બનક રાએની પુત્રી થઇને, રામની સથે વરે,
રાવણ કુળ નિકદન કીધુ રાજ્ય વિભીષણ કરે, બળે બાધ. ૧
દુપદરાયે યગ કીધો ત્યા કુડમાથી નીસરે,
કૌરવનો તો કાટો કાઢાડ્યો, સાહે પાડવની કરે બળે બાધ ૨.
કાઠોની બેઠેની કાઠોની પુત્રી, જગતખાત એ ખરે,
નિમિત્ત માત્રે મહાદેવ સાથે, હમ કરી એ વરે બળે બાધ. ૩.
શકિત ચર્ચુ જેણે સેવ્યા છે, તે માયાથી તરે,
કરી નમન કહુ નિરમળ વાણી, સેવક મા અશરે બળે બાધ. ૪.

કોહ્યો.

અંડિકા ચરણે પડી વંદુ વારવાર,
અમિકા કરણ કરે, બાળક બાણી સાર,
અરજ એક મુજ રકની, સુધુ માણ આવાર,
છળી આમારી તુજ તણો, કેહેતા ન આવે પાર,
ગત નાટકના સારમા, હંદ થયા તેખાર,
નમી કહુ તુંને અમિકા, હવે કરે વિસ્તાર,
બાપા કાષ બાણુ નહીં, તાહારો છે આધાર,
ઇશ્વરી આશાપુરો જય જય ગુગદાધાર

છંદ ૧૩

શહા — ધન મગળ હીન આજરે.

જય જય ગણપતિ રાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૧૬.
આપ કયાણુ, આપ કૃપાણુ, (૨) વાર.
આપ સદી દાતારરે, સહુ નમિએ તમને, ૧.

૨૯

અન્ય દિવસ હું આજનો માનુ, (૨) વાર,
કરો પૂર્ણ મુગ કાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૨.
સદા રહો સિર છત્ર હમારે, (૨) વાર,
વિદ્ય કરો સહુ તાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૩

છંદ ૧૪.

રાહ—ઉપલો.

નમુ દયાળી માતને, નમુ નમુ દયાળી, ૨૬.
પામ પડીને કર વિનતી, (૨) વાર,
અધાર કષ્ટ તુ કાપને, નમુ નમુ દયાળી, ૧.
જગત જાળથી મુક્ત કરીને, (૨) વાર;
અભયપદ તુ આપને, નમુ નમુ દયાળી, ૨.
શૈવક કેહે મા શરણે આવ્યો, (૨) વાર,
બાહે મહેકી રાખને, નમુ નમુ દયાળી, ૩.

છંદ ૧૫.

રાહ—શ્રી જગત પતી.

અહો અમા સતી, તારી અકળ છે મતી,
સમર તુજને વાર વાર, આપ શુભ સતી, ૨૬.
અકળ કળા અમા મા તાહરી, શોભાનો નહિ પાર,
શૈવક સરવે હાથ જોડીને, બોલે જય જય કાર, અહો અમા ૧.
તુ અહાણી તુ ફદાણી, તુ દેશધિરેવ,
સકળ વિશ્વમા રહી છે વ્યાપી, કરીએ તાહારી સેવ, અહો અમા ૨.
તાહારે આસરે છદ બનાવ્યા, માહારે વધી અનેક,
શૈવક કેહે છે પામ પડીને રાખો માહારી ટેક. અહો અમા. ૩.

રાહા—મયો કાઢાં છોડી મને ઠીસભન.

- આપોની મુને જ્ઞાન અગિય. આપોની મુને જ્ઞાન
 હોરે છલ નાશન પ્રસારો, રિદિ સિદિ સાન અગિય. ૮૬.
 અમામા હું બાળ તમારો, હોરે છલ અજ્ઞાન,
 કૃપા કરીને યુદ્ધિ આપો, મારી વધારો હામ, અગિય. ૧.
 લક્ષ ચોરાશી ફેરા શરીને, આવ્યો છુ તુજ ધામ;
 મનસા વાચા કરીને કહું છું સિદ્ધ કરો મુજ કામ, અગિય. ૨.
 સેવક કહે તુજ હારે આવી, હોરો કરે સમરણ,
 દુર્ભતિ કાપી, સુમતિ આપો, સદા રહેજો પરસન, અગિય. ૩.

રાહા—વારે ચઠો જમત્રાતા.

- આવ્યો તમારે હારે અમામા, આવ્યો તમારે હારે. ૮૬
 હારે આવી તુને શીશ નમાવું, કરિ સ્તુતિ ગુણ વિસ્તારે
 અમામા આવ્યો તમારે હારે ૧.
 અમરામરણ જગ તરણ હરણ દુખ દેવી તુ કલ્યાણી
 કંઈક મુઠને તુ તારે, અમામા આવ્યો તમારે હારે. ૨.
 અસખ્ય અસુરના પ્રાણ હરીને, સુરની કીધી રક્ષાએ. અમામા ૩.
 વિન હરણ મુખ કરણ સમરણ, હરણ મુખને તાહાર,
 મનવાહિન તું પ્રસારે અમામા આવ્યો તમારે હારે. ૪.
 સેવક તારો કહે કરજોડી સંકરે અમામા ૫.

રાહા—હરમાં તું દીક્ષાચ

અમે જ્વાળામાત માણ તમે અમે જ્વાળા માત
તમે દુજો હમારી વાત, [૨] તમે માણ અમે જ્વાળામાત. ૨૬.
અમેદ્યાળી આરામુર વાળી જોડે રાજે બેઠેન બહુઅરમાળી
બકત તણી કરોમા રખેવાળી, બાવે બળુ સાહે યાઓને કાળી,
નમુ નમુ કરજોડીને માત, છો ત્રિલોક્યમા વિખ્યાત [૨]

માણ તમે અમે જ્વાળા માત ૧

માત હમારી ત્રિશુલ ધારી, આપ તણી જીમમા બલિકારી,
ત્રિલોક્યમા નહિ જોડિ તમારી. આપ દયાળી મડે અધિકારી
તારા વિના કાષ્ટ મુનો ન કામ, આપ શક્તિ છો સાક્ષાત [૨]

માણ તમે અમે જ્વાળા માત ૨.

રાહા—અબ ચલેન મોહન તેરા.

આરામુરી કરો મુખ સાતા, નમુ તુને હું અજામાતા.
તારા શુશુ હું બાવે માતા, ચાપ દરશનથી મુખ સાતા ૨૭.
તું આરામુરની રાણી [૨વાર] ગતિ તારી કાષ્ટએ નહી જાણી [૨]
કહુ છું આજ, રાખો માહરિ લાજ, સકળ વિખ્યાતા નમુ ૧.
છે ત્રિલોક્યમા તુજ નામે, [૨] તુજ વિના મુનો નહિ કામે [૨]
કરે હું પ્રજ્ઞામ, કરો સિદ્ધ કામ, તારા શુશુ માતા. નમુ ૨.
તારા શુશુ તણો વિસ્તારે [૨] કેહેતા નહી આવે પારે. [૨]
સકળ વિખ્યાત અબિકા માત, અરમ મુશુ દાતા નમુ. ૩

એક તારા નામની આસે, [૨] રહેવા માથુ ચરણની પાસે [૨]
સેવકની આસ જાણીને દાસ પુરો અનદાતા નમુ ૪.

છંદ ર૦.

રાહા—નમીએ દેવી તુને આજ

બધુ સહુ સમરો અબે માત,

રાખિ એક ચિત્તે, ધરિ દિલ પ્રીતે, દીનરાત બધુ સહુ—ટેક

સાખી

નિર્મળ નામ અબા તણુ, સર્વ સા નો નાર,

પ્રજા જન્મના પાપની મુખન મુજો એ દાઠ બધુ સહુ ૧

જાણું જાણું મનુ, મનુ કૌ ન તર ન

ફર કરો સહુ મન થકી, તો ભવ સિધુ તરાય બધુ સહુ ૨

શેનક રટો મુખ અમિકા, નામ નિરતર ખાસ

વિધન નિવારણ ચડિકા, આપે ચરણના નાસ બધુ સહુ ૩

૨૧

રાહા—બતાદે સખી

દયાળી અબે તાહાર કર સમરણ, તાહાર કર સમરણ દયાળી

ધ્યાન લગાવુ દગનિશ તાહાર ભાવે કર છુ રટણ દયાળી ૧

શિવ સનકાદિક આદ્ય બ્રહ્માદિક, નારદ તાહાર શરણ દયાળી ૨

અકળ કળા અદ્ભૂત તમારી નમુ તમારે ચરણ દયાળી ૩

રોવક તાહારી વિનતી કની કહે, ભાવે દો મગત દયાળી ૪

૨૨

રાહા રાખ—ચરજ

તુમે અબે અભયપદ દાતા, દાતા દાતા કર સુખ સાતા,

આપ જગનના ત્રાતા. તમે અબે ટેક.

મનમાં અમે, તનમાં અમે, અમે સકળ વિખ્યાતા તમે ૧
મમ કાયા છે ધડિયાલ રૂપી, ધડીમે આળ એ પાતા તમે ૨
અવધુરૂં ચક્ર મમ હૃત જીવ લક્ષ પલકમાં હૃડ જતા તમે ૩
આપ દયાળી આપરવાણી, ભાવે તેરા શુભ ગાતા તમે ૪
શૈવક શિક્ષ છે તાહારે ચરણે, વારે ચડો જીમ માતા તમે ૫
૨૩

શાહા—ગીરધારીને:

અલભેલીરે, આરાસરની રાણી, મા પાવાની પટરાણી
બય હરનીરે, કર સકટી હાની, ટળો ભગ્ન ગુણી અતની
સુખ કરનીરે, કર સુખ નીન પ્રમાણી, મા પાવાની પટરાણી

જુલ

જગતનની તુ પ્રતિ પાળરે, ભકત જનની થ્યો ગ્રામાળરે,
સદા રાખો હમપર દાવરે, મમાયારે, તુ જગમા કલ્યાણી.

મા પાવાની પટરાણી ૧

સર્વપુર શુ રે, માતા તુ છે નિવાસી, રથળ સુદર જેવુ કાશી
તુને ભજતા રે, કુમતિ જાએ નાસી, સુમતિથી મન રહે પ્રકાશી

જુલ

છે તુ દીન દયાળી કૃપાળરે, ભકત જનને કીજે ન્યાહાલરે,
તારા દરશનને મુને ખ્યાલરે, કહુ તુજનેરે, અમે માત બનાની.

મા પાવાની પટરાણી ૨

નિત્ય તરસુરે, દરશન માટે મજા, ન મળે દરશન નારાજ,
જેમ મચ્છીરે, જળથી રહે છે સાજા, તેમ દરશનથી કુ રાજ,

૬૬

કુંભ

ફરજનની મોટી બાસરે, બાળકની ટાંચો ખાસરે,
ફરજન વિષ્ણુ થાઉં નિરાસરે, જમદંબારે, ફરજન દે શુભ વાણી
મા પાવાની પટરાણી ૩
છે આ જમનીરે, ખોટી મોઢોટી સગાઈ, ફર હીને શાએ નવાઈ,
છે ધમ્મકારે, તેથી હીને સવાઈ, પરિ પૂર્ણ અમિતો માઈ

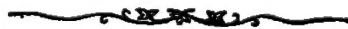
કુંભ

કરમરી કહું ક ગાલરે, આણે મુજપર અતીસે વાહાલરે,
સેવક છુ તાહારો બાળરે, કૃપા હીને રે નવખડની ધણીઆણી,
મા પાવાની પટરાણી ૪

છંદ રહ.

શબ્દ—નૃપતી છબિ તાહારીરે.

અમા મા બલિહારીરે, [૨]	
છે તાહારી મતી ન્યારીરે, અમા મા બલિહારી,	ટેક.
કચુદિ ટાળી માતા, સચુદિ આપો, (૨)	
નિર્જળ કરો મતિ માહારીરે,	અમામા ૧.
સોના સિહાજને, આપ ગિરાજે, (૨)	
મુમટ શોભે મિનાકારીરે,	અમામા. ૨.
કરમાં કકણુ ચુડો, પાઉમા પાવણ, (૨)	
ધુધર રણા ધમકારીરે	અમામા ૩
કડે કમર પટો, નાસીકે નથની (૨)	
હાથ ત્રિશૂળ રહા ઝાંઘીરે,	અમામા ૪
ફપ હરતા તમે શુખ કરતા છો, (૨)	
સેવક જાએ વારી વારીરે,	અમામા. ૫

જાહેર ખખર.

સર્વ ભક્ત જનોને વિનંતી કરવામા આવે
કે કે નીચે લખેલી ચોપડીઓની કીંમતની ઉપજ
ખરચ બાદ જતાં જમદંબા પ્રીત્યથે વાપરવાની
કે માટે જેમણે ખરીદવી હોય તેમણે નીચે
લખેલે ઠેકાણે મળવુ.

આ ચોપડી મળવાનું ઠેકાણું—

બાલુભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ પચ્ચીમર

૩૦ વારીકળીઆ—મુરત

ચોપડીઓના નામ.

કિંમત

શ્રી જમદંબા ભજનમાળા ભાગ ૧ લો ૦-૨-૦

શ્રી જમદંબા ભજનમાળા ભાગ ૨ નો ૦-૩-૦ ,

